

ЮЛИАНА МАНОВА
ЧАС ПО ИСТОРИЯ

chitanka.info

— Добро утро, ученици!

— Добро утро, госпожо Спинг!

— Днес ще се спрем на вида Хомо сапиенс и разликите му с нас.

При тези наши далечни предшественици за пръв път се появяват наченки на разум. Те са създали бледите начала на сегашните науки, като например математика, астрономия, биология. Разбира се, те са разполагали само с примитивни уреди от метали и пластмаса. Но, въпреки всичко, са си мислели, че са господари на Земята и само те са разумни. До наше време са достигнали само няколко книги, написани на хартия.

— Какво е „хартия“, госпожо?

— Това е материал, направен от някакъв вид древно дърво, върху който са изписвали знаци, наречени букви, с мастило. В книгите те са поставяни с натискането на изпъкнал предмет, напоен с мастило. Предполага се, че им е отнемало години да напишат една книга, защото за всяка буква са имали различна изпъкналост. Сега да погледнем тази холограма и да ми кажете, какви разлики откривате.

— О, колко са странни! Ама те изобщо не приличат на нас! Страшно са различни.

— Кажете ми първо кое ви прави впечатление.

— Главата!

— Очите!

— Кожата!

— Краката!

— Добре, добре, ще започнем отгоре надолу. Първо главата. На нея виждате странна растителност. Нарича се „коса“. Понякога, с възрастта, косата е опадвала и човекът е заприличвал малко повече на нас. Използвали са тази коса, за да носят разни неща върху нея — най-вече храна, — както разбрахме от една илюстрация в древна книга. Подобна растителност, но доста по-бедна, ще откриете по цялото му тяло. Това са „косми“. Те пък са служели за изразяване на страх. Когато някой настръхнел, това означавало, че го е страх. Косата също е съставена от косми. При нас те са изчезнали. Сега да погледнем очите. Струват ви се направо щръкнали напред, нали? Природата е създавала Хомо сапиенс с много издадени очи, защото те все още се чувствали като диви животни и имали нужда да се оглеждат непрекъснато. Много от техния вид умрели от нараняване по тези нежни органи. При нас

еволюцията се е погрижила очите да се вмъкнат надълбоко в черепа и да бъдат предпазени от пет-шестсантиметров клепач, който е почти безчувствен. При тях, както виждате, мозъкът е разположен най-вече в тила. Въпреки това, те са смятали, че главите им са дървени и кухи (прочетено отново в една книга). При нас мястото е заето от очните ями и нашият мозък се е преместил в челото.

— Ами кожата, госпожо Спинг? Защо не свети?

— Тъкмо стигам до това. Тогава е имало една ярка звезда, наречена Слънце, и е било толкова светло, че и хиляди от нас не могат да светят толкова силно. После тази звезда е станала бяло джудже и все още може да се види с телескоп. При нас еволюцията е отделила част от биологичната ни енергия за необходимата ни светлина.

— А краката им защо нямат ципи?

— По тяхно време е имало твърда земя.

— Твърда ли? Като поставката за холограмата?

— Да. Всъщност тогава изобщо не е имало блата и такива неща. Никакви течности. Затова не са им трябвали ципи. Има още една разлика, която май че никой не вижда. Те нямали хриле.

— Нямали хриле? Че как са живели тогава?

— Нали ви казах, че по онова време имало само твърда земя. Те не знаели какво е „вода“. Това е най-голямата загадка за нас — как са живели без течности. Всички знаем, че водата се е появила след Големия порой. Последната разлика, която не се вижда на холограмата, е, че техните бебета са се раждали без опашки.

— Но, госпожо, как без опашки? Та как ще се научат да ходят тогава?

— В една от тогавашните книги има снимки, как един мъж носи детето си. Оттам всички вече знаят, че до определена възраст, родителите носят малките си. Междувременно у бебето се развива чувство за равновесие и, когато стане достатъчно голямо, те го пускат и то може да ходи. О, звънецът. Научете хубаво урока за следващия час. Човек трябва да познава историята си.

11 февруари 1998 година

Издание: Юлиана Манова, „Времето на Сатаната“ (сборник с разкази), издателство „Весела Люцканова“, 2001 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.